

Doris Špaková

Život mezi dvěma světy

Dítě války

Doris se narodila roku 1943 v Chebu do německé rodiny z Lubů. Válka zasáhla její příbuzné tvrdě – dva maminčini bratři padli na frontě. Po válce byli prarodiče odsunuti do Německa. Ona zůstala. Dlouho věřila, že muž, který ji vychoval, je jejím otcem. Pravdu se dozvěděla až v dospívání.

Mezi dvěma jazyky

V Ovesných Kladrubech nastoupila do české školy, přestože doma mluvila německy. Děti jí říkaly „Germánka“. Musela si své místo vybojovat. Pomáhala doma, sekala dříví, nosila těžké dřevo z lesa. Z malé dívky se stala silná osobnost. Ve třetí třídě už měla samé jedničky.

*„Aby měli rádi svoje rodiče.
A aby byli rádi, že jsou.“*

Knihy

Knihy byly jejím útočištěm. Četla všechno, co našla. V knihách nacházela svět bez posměchu a hranic. Láska ke čtení jí zůstala celý život.

Botanická

Ze stavědla vídala přes řeku botanickou zahradu. Na jaře ji obdivovala z dálky. Dnes tam chodí ráda a říká, že by tam byla klidně každý den.

Láska a železnice

Seznámila se s Jurajem Špakem, Slovákem z východního Slovenska. Oba si museli své místo vybojovat. Začínala na nádraží v Bečově kontrolou zásilek. Později pracovala na stavědle, kde přehazovala výhybky a řídila provoz vlaků. U železnice zůstala až do důchodu.